

Mož pretepel ženo do smrti. V Veliki Vanici, občina Št. Andraž v Slov. goricih, se je zgodil primer izredne surovosti. Posestnik Pavel Drvenšek je do smrti pretepel svojo ženo in so jo našli drugo jutro v postelji mrtvo. Drvenšek se je priženil k vdovi Katarini Babič, ki je imela iz prvega zakona tri otroke. Zakon ni bil srečen, ker je mož zelo surovo ravnal z ženo. Drvenška so zaprili.

Nepošten hlapec. Po mariborskih beznicah je razmetaval denar neki Franc Horvat iz Dolnje Lendave in je bil slednjič aretiran. Policija je dognala, da so prijeli hlapca pri posestnici Mariji Klarič v Dolnji Dobravi v Medjimurju, kateri je ukradel 2500 din in kolo, katerega je prodal. Nepošten hlapec je zabil v dveh dneh Klaričevi ukradeno vsoto.

Tat udaril preganjalca s sekuro. V Lažah pri Draminjah v šmarnem okraju je hotel neki Franc Jager izvršiti pri posestniku Križniku tatvino. Posestnikov sin 25 letni Franc Križnik je tatu preganjal, ta pa ga je udaril s sekuro po glavi. Križnika so oddali v celjsko bolnišnico, prav tako pa tudi Jager, katerega so drugi fantje pozneje ujeli in obračunali z njim.

Popivanje ga je izdalo. Pred nedavnim je nekdo sunil nekemu inženirju v Celju 4700 din. Radi popivanja je oblast prijela neznanca, ki je preveč razmetaval z denarjem. Pri zaslišanju so dognali, da imajo v rokah onega ptica, ki je okradel inženirja in še nekega kmeta na Lopati, kateremu je izmaknil 700 din. Gre za 32 letnega Maksa K. iz Breznice pri Prevaljah.

Smrtna žrtve fantovskega pretepa. V fantovskem pretepu v Strojnem selu pri Rogatcu je dobil 27 letni Franc Drofenik tako hude poškodbe na glavi, da jim je podlegel v celjski bolnišnici. Iz pošne vreče ukraden denar. Iz pošne urada na postaji Hrastnik je bilo ukradenih iz pošne vreče 19.000 din. Kmalu po tatvini je bil v Ljubljani aretiran 19 letni bivši dnevničar S. H., pri katerem so našli še vse tisočake. Fanta so izročili sodišču.

Brata med seboj. V Drenovcih pri Vinici na Dolenjskem sta živela na posestvu vdovljene matere Marije Medvedove brata Franc in Jože, ki

sta se prepirala med seboj. V prepiru je ustrelil Jože Franca v desno stran prsa. Smrtno nevarno zadetega so prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Požigalec s 55 požigi na vesti pred sodniki. Veliki senat mariborskega okrožnega sodišča je sodil v minulem tednu požigalca, ki je zakrivil 55 požigov in je oškodoval prav toliko posestnikov za 1.546.222 din. Je to 35 letni Avgust Koražija iz Taborskega Huma ob Sotli na Hrvatskem. Požgal je 46 gospodarskih poslopij, 3 stanovanjske hiše, 1 senik, 1 listnjak, 8 kozolcev, 1 mlin in 3 podstrešja stanovanjskih hiš. Pri nekem požaru sta zgorela tudi dva mlatiča. Bilo je to 18. junija 1935 v župeči vasi, kjer je Koražija zažgal gospodarsko poslopje Antona Ozla, ki je do tal zgorelo in sta našla smrt v ognju Jožef Stanjko in Franc Miakar, ki sta spala v skednju. V zadnjih sedmih letih so bili požari na Dravskem polju v okolici Slovenske Bistrice in Pragerskega ter pri Sv. Kungoti na dnevnem redu. Pri obtožbenih požigih so najbolj trpele župeče vasi, kjer je podtaknil 15 požarov, nadalje vasi Sp. Hajdina, Zg. in Sp. Gorica, Brezola, Vrhloga, Podova, Slov. Bistrica, Hajdoš, Stražgojci, Sv. Kungota, Lokarna vas in Razvanje. Orožniki so prijeli požigalca pri zadnjem požaru lani 26. novembra pri posestniku Mihaelu Kumru v Slov. Bistrici, kjer je hudoba svoj čas služil za hlapca. Pri aretaciji je zločinec priznal požare in jih natančno opisal, na sodišču pa jih spet prekril. Zločinec je izpovedal, da je požigal iz požigalne strasti in iz maščevanja. Zdravniški izvedenec je izjavil, da ima obtoženeц znake prirojene slaboumnosti manjše stopnje in da je pri njem razsodnost zmanjšana. Z ozirom na to je bil požigalec Koražija obsojen samo na 15 let težke ječe.

Obsojen radi uboja. Celjsko sodišče je obravnavalo v prejšnjem tednu primer uboja v Oplotnici v župniji Čadram. 19 letni posestnikov sin Leopold Rutnik je pognal 17 letnemu Jožefu Ružicu kamen v sence in ga ubil. Rutnik je bil obsojen na dve leti strogega zapor.

Ogromna škoda radi toče

27. maj je bil za Slovenske gorice pravi črni dan, katerega bo dolgo in bridko občutilo prebivalstvo naših najlepših krajev.

Popoldne omenjenega dne se je pripravila nad velikim delom Slovenskih goric in nad njihovimi kraji v srednjem delu nevihta s črnimi oblaki, ki so obetali že ob zbiranju najhujše. Med šumenjem vetra, med bliskom in gromom se je sprožilo silovito neurje z nalivi in točo, ki je v par minutah pobelila tla kakor zimski sneg. Pri tej vremenski nesreči pa ni šlo samo za neznatno pobeljenje, ampak za strašno zabitje ter uničenje vinogradov, sadonosnikov, njiv ter travnikov.

Toča je popolnoma zabila kraje med Muro in Cmurekom, pa navzdol do bližine Pesnice ter na zapadu do železniške proge Maribor-Št. Ilj. Prizadeta pa je tudi zapadna stran železnice okrog Sv. Kungote in Svečine, vendar tamkaj še ni bilo prehudo.

Stolčen je južozapadni del župnije Marija Snežna, del fare Sv. Ana, ves Sv. Jurij v Sl. goricah, najbolj pa občini Malna in Partinje, vsa župnija Sv. Jakob in velik del jarenske fare. Ponekod so ležali kupi toče še ves drugi dan, tako na debelo jo je nasulo.

Pri tokratnem ledenem udarcu je treba k običajnemu uničenju trte in sadnega drevja

Kratke tedenske novice

Na Holandskem je bila izvedena 30. maja svečana izročitev vojaške oblasti letalskemu generalu Christeansenu ter upravne oblasti komisarju Nemdije Seya-Inquartu, bivšemu avstrijskemu ministru. Izročitev je izvršil vrhovni poveljnik nemških vojnih sil v Holandiji, pehotni general von Falkenhausen.

Angleški notranji minister je odredil, da tujci nemškega ali avstrijskega porekla brez posebnega dovoljenja ne smejo posedovati koles ali motornih vozil in da ne smejo izpod strehe med 22. oziroma 24. uro in 6. uro zjutraj. Vsi sumljivi tujci so morali v koncentracijsko taborišče, pa tudi sumljive ženske med 16. in 60. letom so morale na otok Man.

V angleških ladjedelnicah je bilo od 1. januarja 1939 do 1. januarja 1940 v gradnji več kot dva milijona ton trgovinskih ladij. Da bi zagotovila plovbo kakor tudi trgovino in potrebna sredstva za prevažanje vojaštva in vojnega materiala, je angleška vlada nabavila v zadnjem mesecu nad 600.000 ton ladij, okoli pol milijona ton samo v Združenih državah.

Ameriški zunanji minister Cordell Hull je objavil 30. maja, da smejo odslej ameriški piloti voditi letala iz Združenih držav preko Kanade, Novega Brunswicka, Nove Fundlandije in Vzhodne Anglije naravnost v Veliko Britanijo.

V minulem tednu so se pojavila ameriška letala na zapadni fronti, ki po izjavah strokovnjakov daleč prekašajo nemška. Odslej je računati na stalen priliv ameriških letal za zaveznike.

Na Portugalskem alavijo 800 letnico ustanovitve portugalske države.

Rimska svetovna razstava, ki je bila določena za leto 1942., je po sklepu italijanske vlade odložena na nedoločen čas.

300.000 mož zavezniške vojske je bilo do dne 3. junija prepeljanih iz Dunkerquea na Angleško. Pri prevažanju je sodelovalo blizu 900 ladij. Norveški kralj Haakon je resno obolel in je njegovo življenje v nevarnosti.

V svet so razširjene vesti o novem nemškem orožju za napad na Anglijo. Gre baje za podmorske prevozne ladje, katere vlečejo podmornice in jih obenem ščitijo.

V bojih v Flandriji je padlo več članov angleškega visokega plemstva.

4. junij dan odločitve. Na seji velikega fašističnega sveta v Rimu 4. junija je ministrski predsednik Mussolini pojasnil politični položaj Italije, ki bi naj bil po napovedih največjega pomena za Italijo.

Zavezniški vojni svet je zboroval zadnjo soboto v Parizu. Podčrtana je bila volja nadaljevati boj do zmage. Pripravljeno je bilo vse za morebitni vstop Italije v vojno.

Nemški bombniki so izvršili 1. junija napade na južnofrancosko mesto Lyon, na dolini reke Rhone in dvakrat na veliko pristanišče Marseille.

Za novega župana v Ptuj je bil z odlokom bana postavljen g. dr. Vladimir Breznik, zdravnik v Ptuj. Dosedanji župan g. dr. Alojzij Remec je bil na lastno prošnjo razrešen županskih dolžnosti.

Tam, kjer je stanoval njegov oče... Stari in mladi vojaki doživljajo danes v vojujočih se državah včasih na prav nenavaden način spomine na svetovno vojno. Tako se je zgodilo mlademu Nemcu, ki je bil kot vojak nastanjen daleč nekje v Vzhodni Prusiji. V hiši se je počutil kakor domačega. Gospodar in njegova družina so bili z njim zelo prijazni. Nekega večera so mlademu gostu pokazali kup fotografij iz svetovne vojne in se je nemalo začudil, ko je na eni izmed slik spoznal svojega očeta, kakršnen je bil pred četrtr stoletja v frontni uniformi. Izkazalo se je, da je oče mladega vojaka spomlad 1. 1915. bival v isti hiši. To odkritje je bilo seveda tako gospodarjevim, ka-

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

»Ampak ta Kranjec mi bo za to sramoto še plačal!« Kakor kak smrkovec se Končnik ne da zmerjati. Pošteno mu bo posvetil. Pa kako? Da bi ga s pismom nazmerjal? Nak, to ne! Tedaj bi fajmošter vedel, da se je Končnik jezil, in bi bil še vesel... Storit mora nekaj, kar bo fajmoštra jezilo.

Dolgo je preudarjal, kako bi se župniku maščeval. Tedaj se je zmagovito zarežal. Da, zdaj si je pravo namislil; ha, zdaj bo dobil dve muhi z enim mahom.

Zvečer — bila je sobotna večer — je začel z ženo pogovor.

»Tilka,« je zagodrnjal še kar prijazno, »tako ne bo več šlo. Takega življenja ne prenesem več. Če nisva eden za drugega, se morava pač ločiti.«

Žena se je močno ustrašila in je šele čez nekaj časa vprašala boječe:

»Kaj pa bi rad?«

»Rad bi vedel, kako je z nama.«

»Saj veš sam bolje ko jaz.«

»Jaz vem le to, da si huda name. Vsem ljudem si me dala v jezike.«

6

»Ne, to ni res. Od mene ni prišlo ljudem kaj na uho.«

Pogledal jo je dvomljivo, potem se je nakuhal:

»Mrziš me. Še iskre ljubezni nimaš več zame.«

»Pa ti?« je odvrnila užaljeno. »Ti si me tepel. S tem mi menda nisi svoje ljubezni kazal.«

»Zgodilo se je po nesreči in mi je bilo žal. Pa ti mi ne verjameš.«

»Ti mi tudi ne verjameš več.«

»Jaz bi le to rad vedel, ali me mrziš ali ne. Če me, tedaj se morava ločiti.«

»Jurij! — Tebi je malo mar, ali te imam rada ali ne. Ti bi se me le znebil rad.«

Premagal jo je jok in jo vso tresel.

»Tilka, nič na svetu mi ni bolj mar kakor tvoja ljubezen,« je dejal on. »Ne vem si večje nesreče, kakor če bi vedel, da me ti ne maraš več.«

Tedaj se mu je jokaje vrgla okoli vratu in je zajecala:

»Jurij, moj ljubi! Koga naj imam rada, če tebe ne! Prej bi umrla, kakor da bi tebe nehala ljubiti.«

Z mehkim, ljubečim pogledom jo je objel in poljubil na čelo. Potem je spet začel:

»Hudo je zdaj zame. Vse me sovraži. V vsem šentanelu ne vem človeka, ki bi bil na moj kraj.«

»Jaz bom vedno s teboj, naj pride karkoli,« je dejala ona odločno.

posebej poudariti, da so udarjeni kraji najhujše prizadeti glede živinoreje. Lani je bilo pomanjkanje krme, letos pa je po tej toči sploh ne bo, ker je seno zbito v zemljo, da si trava niti do otave ne bo opomogla.

Prebivalstvo naših najlepših krajev proti severni meji je obupano in nujno potrebno

pomoči, ki bi pa morala biti izdatna in predvsem pravočasna.

O strašni vremenski nesreči sta bila koj obveščena banska uprava in okrajno načelstvo Maribor levi breg, da ukreneta potrebno in najbolj oškodovanim takoj priskočita na pomoč.

Po svetu

Novi romunski zunanji minister. Romunski zunanji minister Gafencu je 1. junija odstopil iz zdravstvenih razlogov. Na njegovo mesto je bil imenovan dosedanji prometni minister Gigurcu, za prometnega ministra pa dosedanji glavni ravnatelj romunskih državnih železnic inženir Makoves. Novi zunanji minister Gigurcu pripada narodnemu protijudovskemu pokretu in je velik prijatelj Nemčije. Izpremembra v romunskem zunanjem ministrstvu ne pomenja nove smeri v zunanji politiki, ki bo postala popolnoma ista, kakor je bila doslej.

Francozi molijo. Stiska domovine je velika, zato se francosko ljudstvo trumoma zbira v cerkvah, da izprosi domovini pomoč od Boga. Vrhajo se javne službe božje, ki se jih ljudstvo udeležuje v velikih množinah. Zlasti mladina se obrača v gorečih molitvah do Boga. Poročali smo že, da se je take javne božje službe udeležil predsednik francoske republike Lebrun. Udeležila sta se molitvene

prirejitve v veličastni cerkvi Matere božje predsednik vlade Reynaud, zunanji minister Daladier, generali, ki niso zaposleni na bojišču, itd. Posebno prisrčna in ganljiva je bila molitvena pobožnost pri grobu sv. Genovefe, varuhinje Francije (umrla 512 v Parizu), ki je pokazala svojo čudovito moč in pomoč za časa vpada Hunov v Francijo leta 451. Parižani imajo v to svojo svetnico veliko zaupanje. Kadar je stiska največja, ponesejo njene svete ostanke v procesiji po pariških ulicah. To se je po dolgem času pretekli mesec zopet zgodilo. Hrib, na katerem stoji cerkev z grobom sv. Genovefe, je kar odmeval od molitev stotisočih, ki so ga od vseh strani obsuli in dolge ure na glas molili. Molitve vplivajo na ljudstvo pomirjevalno ter vzbujajo zaupanje in pogum.

Svetnica, krščena od očeta. Dne 2. maja je papež Pij XII. proglasil za svetnico sestro Marijo Evfrazijo Pelletier, ustanoviteljico reda sester Dobrega pastirja. Življenje te svet-

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red

veljaven od 19. maja 1940!

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

nice je poteklo v molitvi, delu in borbi. Premagati je morala mnogo, mnogo težav. Začele so se te težave že ob njenem rojstvu. Rojena je bila leta 1796. v času, ko je v Franciji divjala revolucija, ki se je začela leta 1789. Katoliški duhovniki in katoliški veri zvesti laiki so na tisoče končali svoje življenje kot mučeniki pod rabljevo sekiro. Javna služba božja je bila prepovedana. Takrat je prišla Marija Pelletier na svet. Ker ni bilo nobenega katoliškega duhovnika, da bi novo rojeno dete krstil, je to storil lastni oče. Kdo bi si takrat mogel misliti, da bo iz tega slabotnega, v sili krščenega otroka vzrastla velika svetnica katoliške Cerkve?

Maršal Rudolf Graziani, šef italijanskega generalnega štaba

General Henrik Gulsan, poveljnik švicarske vojske

Švicarski zvezni predsednik Pilet-Golaz pri pregledovanju vojske

Radi vojne je bilo na Holandskem mnogo ribičev ob kruh in zaslužek.

»Potem je vse prav. Če boš ti z menoj, bodo jeziki kmalu utihnili.«

»Kako misliš, Jurij?«

»Po vsem šentanelu jezika, da sva si midva navzkriž, da sva kakor pes pa mačka. Ljudje seveda so veseli, da imajo koga obirati. To veselje jim morava skaziti. Ali mi hočeš pomagati?«

»Pa še kako rada! Povej, kaj naj storim!«

»Z menoj moraš držati v vsem in povsod. Tako bodo ljudje spoznali, da sva enega srca in enih misli.«

»Da, to naj ljudje spoznajo!«

»Pa ne bodo verjeli, če hodiš ti svoja pota.«

»Kakšna pota, Jurij?« se je zdržnila.

»Najprej — najprej,« je začel nerodno, »najprej: pot v cerkev... Jaz ne hodim več v cerkev, ker mi je to pod častjo... Ti pa venomer letaš tja — še celo ob delavnih.«

»Za božjo voljo, Jurij, tega mi vendar ne moreš zameriti.«

»Če me imaš res rada, moraš tudi ti opustiti cerkvanje,« ji je povedal naravnost.

»Za Krščovo deli,« je žena zavpila, »ali si upaš kaj takega zahtevati?«

»Ali si ti upaš reči na mojo besedo: ne?«

»Je huda nesreča, da ti svoje nedeljske dolžnosti ne izpolnjuješ; zdaj pa bi jo naj še jaz opustila, kaj?«

»Prva dolžnost, ki jo žena ima, je ta, da je svojemu

možu pokorna, da tega spoštuje, da s tem drži v dobrem in hudem. To si mi pred oltarjem obljubila.«

»Najprej moram Boga poslušati.«

»Boga jaz tudi poslušam. Ti pa poslušaj fajmoštra, ta pa je moj najhujši sovražnik.«

»Za sveto voljo, nehaš že s to prazno besedo! Fajmošter mislijo le dobro.«

»Ha, kako dobro misli, to imam črno na belem v žepu. Na, le pogled!«

Vrgel ji je župnikovo pismo na mizo, zraven ga je spet streslo po vsem telesu, taka jeza ga je imela. Tilka je naglo preletela z očmi pismo in ga vrnila, češ:

»V tem pismu ni vendar čisto nič, kar bi te moglo užaliti. Opominjajo te, zraven pa dobro mislijo.«

»Tako, tako, to si ti našla v pismu? Kaj več pa ne, ha? Tega nisi videla, da sem brez poštenja, da sem slab gospodar, da nisem vreden spoštovanja.«

»Ali se ti meša?«

»Meša se tebi... Jaz že davno vem, kdo ljudi proti meni hujska: nihče drug ko fajmošter. Še naju bi rad razdvojil in hoče še tebe proti meni nahujskati. Prav zaradi tega morava biti eden za drugega, naj vidi, da med naju ne bo prepira zasejal.«

»Moj Bog, saj vse to ni res; krivico delaš gospodu.«

»Kaj, ti ga zagovarjaš? Mojega sovražnika? Zdaj vem, koliko me imaš rada.«

kor mlademu vojaku veselo presenečenje.

Igralnica v zaklonišču. Angleški list »Daily Mail« poroča o dogodku, ki priča, kako si znajo temni elementi pomagati tudi v današnjih časih in kako znajo tudi zaklonišča pretvoriti v torišča, kjer lahko žive sleparsko življenje. Londonska policija je opazila, da vlada okoli nekega zaklonišča nenavadno živahen promet. Ljudje so prihajali in odhajali tudi v takih časih, ko ni bilo zatemnitve in letalskih napadov. Pred zakloniščem je sicer hodil običajni čuvar, ki pa se ni mnogo brigal, kaj delajo in česa iščejo ljudje v zaklonišču. Naposled so stražniki nekega dne obkolili zaklonišče in ravno pravi čas se preprečili čuvarju, da ni

Probojno orožje moderne vojske

Probojno orožje moderne vojske so motorizirane oklopne enote: oklopni avtomobili in razne vrste tankov.

Tanki med svetovno vojno

Tankov so se prvi začeli posluževati Angličani med svetovno vojno. Te vrste orožja je poseglo prvič v boj 16. septembra 1916. Prvi tanki so bili nerodni, zelo težki in za posadko skrajno nevarni vojni vozovi. Vojaštvo je v njih trpelo zavržlo silne vročine in dušilnih plinov, katere so razvijali stroji.

Do velikega pomena so se povzpeli tanki kljub neokretnosti in neznamitni brzini 7 km na uro v bitki pri Cambraju 20. novembra 1916. Takrat jim že niso bile bodeče žice nobena zapreka. Neovirano so vozili preko strelskih jarkov. Kroglice iz puške in strojnic jim niso mogle do živca. Izborno se je obneslo to orožje v napadih na utrjene postojanke v Flandriji.

Tanki danes

Od svetovne vojne do današnje so se tanki tako razvili, da so postali z brzi 70 km na uro in z najmočnejšimi oklopi odločilno orožje. Vsaka moderno militarizirana država se je trudila, da je motorizirano napadalno orožje kolikor mogoče izpopolnila in si ga čim

več oskrbela. Dosedanji potek te vojne je dokazal, da so ravno nemški tanki zavojevali Poljsko, Holandsko ter Belgijo in posegajo z največjimi uspehi ter silovitostjo v boje med Nemci ter zavezniki.

Sestav oklopne divizije

V vojnih poročilih dnevno čitamo o poseganju motoriziranih divizij v bitke. Za boljše razumevanje nadaljnjega poteka vojne bomo v naslednjem razložili: Kaj je motorizirana ali oklopna divizija?

Sedanja vojna z motoriziranimi enotami ima predvsem značaj presenečenja. Njihov napad se mora izvršiti iznenada, brez opozarjanja očnega topniškega streljanja, če se le da ponoči. Sestav oklopne divizije pri nenadnih napadih je tale: najprej pride izvidniška skupina motociklistov in avtomobilov, ki so opremljeni s strojnimi, nato sledi jedro tankov težje in lažje vrste, za katerim brzi rezerva kakih 130 tankov. To je probojna sila ali železna pest. Tej sili, ako ji uspe proboj, sledijo trije bataljoni pehote na tovornih avtomobilih in motornih kolesih. Za temi

Ali si že obnovil naročnino?

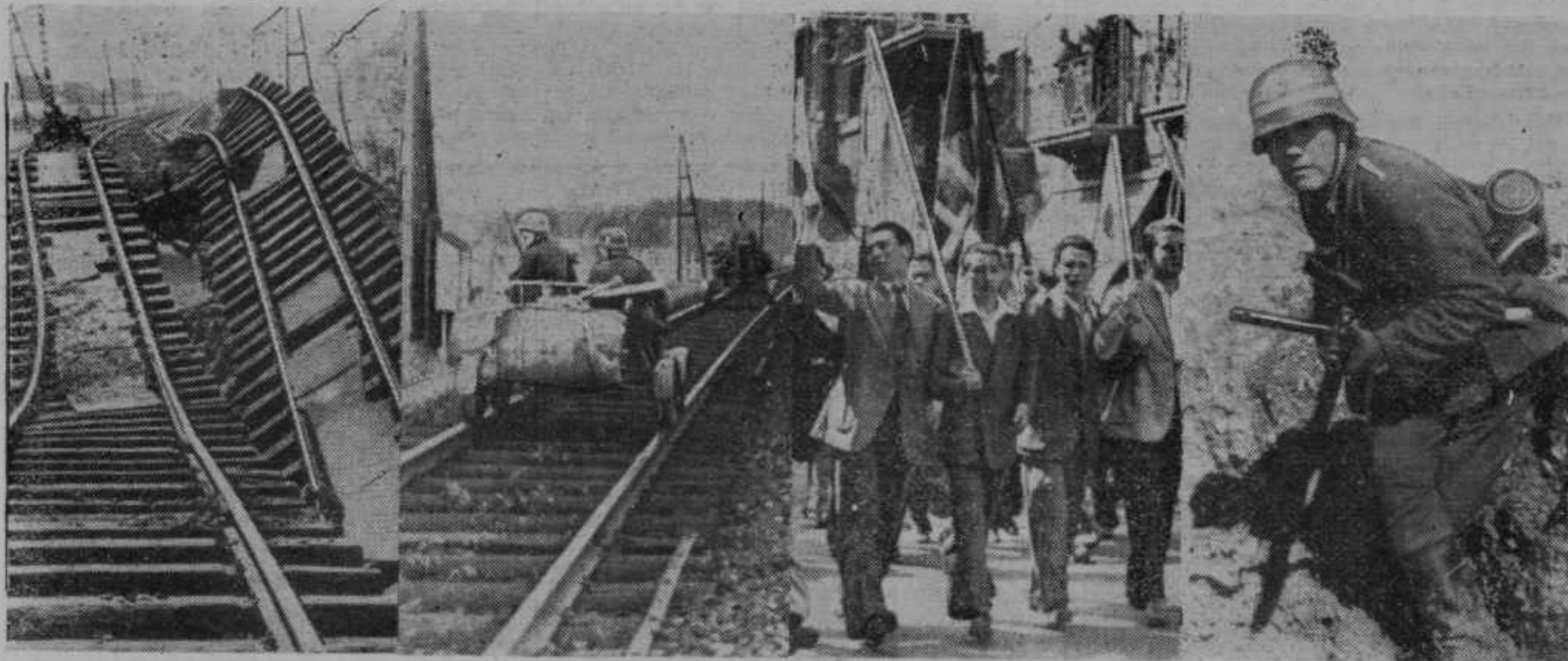
pridrvi motorizirano topništvo — 24 topov kalibra 105 mm.

Tri vrste tankov in posadka

Opisu sestava oklopne divizije je treba dodati, da pozna moderna vojska tri vrste bojnih vozov: lahke, srednje in težke. Lahki so najbolj gibčni, imajo pa najtanjši oklep. Srednje težki tanki so bolj zavarovani proti izstrelkom, zato so že počasnejši, a težki tanki, ki imajo do 8 cm debele oklope, so najpočasnejši. Poleg posebnih topov zoper tanke so izumili tudi tanke, ki jim je glavna naloga boriti se proti tankom samim.

Tankom nastavljajo na pot pri prodiranju tudi razne zapreke in pasti. To so betonirane zapreke v posebnem sestavu, preko katerih tank ne more, dalje železje, katero tank ne more prelomiti, jame, v katere se tank vrne, polja, ki so podminirana in eksplodirajo, ko privozi tank nanje, v gozdovih pa križem nametana drevesna debla, preko katerih se more tank zelo počasi gibati ali pa se sploh zaustavi.

Zelo težaven je položaj posadke v tankih. Vojaštvo v bojnih vozovih ne ve, kaj se godi okrog njega. Mnogo morajo prenesti, ker sta hrup in vročina v tanku peklenska, zlasti v bitki. Periskop je edino oko, skozi katero opazujejo v tanku okolico, a povelja se prenašajo preko radijskih sprejemnikov in oddaj-

Železniška proga v Belgiji po napadu angleških bombnikov

Nemške čete prodirajo v Belgijo na dresinah

Italijanska mladina se navdušuje za vstop Italije v vojno

Eden izmed vojakov nemške napadalne čete

izginil v notranjost. Slutnje policije so se uresničile. V zaklonišču je bila po vseh pravih urejena igralnica, kjer so posestniki igrali razne prepovedane igre za denar. Imela je srečno roko, kajti v varnem zaklonišču je našla nekoliko hazarderjev ter mnogo sumljivih tipov obojega spola.

Najstarejša »Maginotova« črta. Dva tisoč let, preden so začeli Francozi graditi svojo Maginotovo črto, so se njihovi predniki, stari Galci, na sličen način zavarovali proti tujim navalom. Sedaj so odkrili ostanke starih utrd, s katerimi so se Galci branili napadov Hunov in drugih tujih ljudstev. Te obmejne utrdb so pa nastale že pred dvema tisočletjema.

»Ko bi ti vedel, kako rada te imam, bi drugače govoril.«

»Z besedami me ne prepričaš; ljubezen je treba z dejanji, z žrtvami izpričati.«

»Na vsako žrtev sem pripravljena, ki ni zoper božje zapovedi, prav na vsako.«

»Božja zapoved je, da morata biti mož in žena enih misli.«

»Lepo te prosim, pusti te neumnosti!«

»Jaz pa ti pravim, pusti ti svojo trmo, če ti je kaj za mojo ljubezen. Ukloni se in drži z menoj!«

»Vse dam za tvojo ljubezen — le svoje vere ne... Moja vera mi je čez vse.«

»Torej se ne vdaš?«

»Ali res kaj takega zahtevaš od mene?«

»Brezpogojno.«

»Nikoli se ne bom vdala. V cerkev bom hodila. Boga ne bom pustila.«

»To se pravi, da fajmoštra nočeš pustiti. Premisli si! Ali boš čisto na moj kraj ali pa nič.«

S temi besedami je zapustil sobo in je šel dol v gostilno. Ker ni bilo gostov, je vzel časniki s stene in se je navidez poglobil v branje. Ni pa bral, ampak je vrtal po svojih mislih... Tilka torej ga noče ubogati. Ali more tako ženo še ljubiti? Mora jo ljubiti, z vsem srcem se je oklepa, ne more drugače. Toda pod komando se ji ne bo dal. To je danes videl, da je njena ljubezen

močnejša od njene trme. Si bo že še premislila, ko bo videla, da on ne popusti.

Podobne misli so obhajale Tilko, ko je sedela v družinski sobi. Ni se jokala, čutila je tiho zadovoljstvo, ker se je moževi nekrščanski zahtevi tako vztrajno uprla. Upala je, da ga bo z ljubeznijo že še spreobrnila. Saj ga je s potrpljenjem že večkrat potolažila. Tudi to je vedela, da jo ima rad. Saj ji je še danes rekel, da si ne ve večje nesreče, kakor če bi spoznal, da ga ona nima več rada. Ljubezen dela čudeže. Sicer pa naj pride karkoli, svoje vere ne bo zatajila. Rajši bi umrla, kakor da bi se Bogu in cerkvi izneverila.

Drugo jutro, bila je nedelja, se je nedelno oblekla in šla k opravi. Ko se je vrnila, jo je mož mrko pogledal, rekel pa ni nič. V četrtek je bilo Križovo. Tilka je šla spet v lepi prazni obleki k prvi maši, popoldne pa še k večernici. Ko se je vrnila, se je mož obregnil:

»Ti nalašč toliko v cerkev letaš, da bi mene jezila.«

»Kaj še, Jurij!« je odgovorila prijazno. »Ti me skrbiš in moram veliko moliti zate.«

»Je čisto nepotrebno. Bolje bi bilo, da bi ubogala.«

»Saj veš, Jurij: Boga moramo bolj poslušati kakor ljudi.«

»Rečem ti, da se boš zaradi svoje trme še bridko kesala. Mož in žena ne moreta ostati skup, če vleče eden sem, drugi tja.«

nikov v vozilih. V enem sprednjih tankov je poveljnik, ki daje povelja vsem drugim tankom.

Dva nasprotnika oklopnih divizij in njegov sodelavec — letalo

Oklopne divizije morajo računati z dvema nasprotnikoma: s tanki druge strani in protitankovskimi topovi. Zato mora v bliskovitem napadu sodelovati tudi letalstvo, ki ima glavni namen, da z bombami obmetava sovražne tanke in njegovo protitankovsko topništvo. S tem nalogo letalstva seveda niso izčrpane. Vsako letalo, pravijo Nemci, je leteč top, ki obstreljuje sovražnikove tanke, kolodvore, mostove in zbirališča vojske, širi pa seveda preplah tudi na civilno prebivalstvo. Veliko

pripomore k uspehu napada, ker v zaledju izkove prestrašenje in nered in je bolj preračunano na uničenje živcev kot človeških življenj.

Oklopni napadi porabijo ogromno goriva

Napad z velikim številom kopnih in zračnih motoriziranih čet pa je zelo tvegan in opasen za onega, ki nima doma izdatnih virov prepotrebnih pogonskih sredstev. Združen napad oklopnih divizij in letalstva potroši tako silne množine goriva, da izčrpa najboljše zaloge in rezerve. Če tedaj napad nima končnega uspeha, so za kasnejše mesece vsi jekleni orjaki ropotija brez vrednosti, dokler se ne morejo obnoviti zaloge bencina za pogon in olja za mazanje.

šole kot domačo, pa je bil zelo nadarjen, zato se mu je vse posrečilo. Tudi pri fantovskem odseku je sodeloval do zadnjega. Zelo ga bomo pogrešali vsi. — Dragi Kristelj, bodi Ti lahka zemljica domača!

Zaveden fant umrl v Framu. Dne 29. maja je v mariborski bolnišnici umrl Edvard Pokrišvač. Že dolgo ga je bolezen mučila, sedaj pa je prejel tako krepak moral v 37. letu življenja v hladni grob. Zavednemu fantu naj sveti večna luč, žalujoči materi in rodbini naše sožalje!

Zgledna Marijina družbenka umrla v Laporju. Obilno žetev ima smrtina kosa na bojnih poljanah, ni pa toliko utrujena, da ne bi vršila svoje krutega posla tudi pri nas. Dne 25. maja je bil pogreb pridne Marijine družbenice Naže Jančič v 54. letu starosti. Mrtvaški spreved je vodil g. dekan Ozimič Jožef v spremstvu brata rajne g. dr. Ivana Jančič, duh. svetnika in župnika pri Sv. Petru v Savinjski dolini, in salezijanskega patra iz Celja. V sprevedu so bile Marijine družbenice z društveno zastavo ter mnogo drugih faranov. Pri odprtem grobu se je od rajne poslovil z v srce segajočim govorom g. dekan. Poudarjal je, da je bila rajna zgledna članica Marijine družbe 40 let, od ustanovitve družbe. Pevci so ob grobu in na domu zapeli žalostinke. Lepo je donel tudi »Reši me«, katerega so pomagali peti duhovščini moški pevci. Vsem, ki so sodelovali, naj bo Bog plačnik, pokojno pa priporočamo v blag spomin!

Dobra mati in krščanska žena umrla pri Sv. Miklavžu nad Laškim. Redek primer se dogaja letos v naši župniji, da imamo v petih mesecih že devet mrličev, ko smo jih imeli v letu 1937 vsega samo šest. Dne 22. maja je izdihnila svojo blago dušo v 58. letu starosti Funkl Alojzija iz vasi Lažiše. Bila je dobra gospodinja in mati trem otrokom. Bolehala je že tri leta. Med boleznijo je bila večkrat previdena. Kako je bila rajna priljubljena pri ljudeh, smo videli na dan pogreba, 24. maja. Svetila ji večna luč!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt je pokosila nedolžno cvetko v št. Iju v Slov. goricah. Umrla je zdravnikova hčerka Tatjana Sevšek, ki smo jo spremili na zadnji poti 31. maja popoldne. Pogreba so se udeležili FO z zastavo, mladenke v krojih ter vse članice v kroju, šest članic je neslo trupelce. Vse druge članice in mladenke so pa nesle polne roke belih rožic, ki so jih položile na grob. Udeležilo se je pogreba svečinsko Prosvetno društvo z g. župnikom. Pogreb pa je vodil naš g. župnik ob asistenci domačega in jareninskega g. kaplana. Ob grobnici se je z lepim govorom poslovil od Tatjanice naš g. župnik. Slovo je vzela od Tatjanice tudi prijateljica mladenka Dorica Svati. Snivaj mirno, nedolžna cvetka — žalujočim staršem pa naše sožalje!

Dva smrtna primera pri Sv. Ani v Slov. goricah. Po dolgotrajnem bolehanju je umrla vsem draga ter spoštovana žena Marija Markuš, posestnica v Ledineku. Njena splošna priljubljenost je bila izkazana z obilno udeležbo pri pogrebu. — Smrt je pokosila Dominika Kramberger, posestnika v Krembergu. Rajni je bil znan po vseh Slovenskih goricah kot izvrsten godec in šaljivec. Njegova godba je spremljala marsikateri novi par in novomašnika pred oltar. Na njegovi zadnji poti so ga spremljali številni domačini in godci iz Apač, ki so mu zaigrali ob grobu zadnji pozdrav. — Rajnima svetila večna luč, preostalim pa naše sožalje!

Dobrotnica cerkve umrla. V Svečini je dne 25. maja umrla Ivana Ferik, posestnica na Ciringi in bila 28. maja pokopana. Veliko dobrega je storila župni cerkvi in revežem. Bog ji povrni z večnimi darovi!

Vrli mladenič podlegel vnetju slepiča pri Sv. Primožu na Pohorju. Žalostno so peli naši zvonovi zadnji terek. Pel so v slovo Kristeljnu Knezcu, p. d. Ižekovemu, vzornemu mladeniču, ki je dopolnil komaj 27 let. Vnel se mu je slepič. Ne on sam ne kdo drug se ni pravočasno zavedel nevarne bolezni. Prepeljali so ga v slo-

venjgraško bolnišnico, a bilo je že prepozno. Kmalu po operaciji je v nedeljo jutro, 26. maja, umrl, potem ko je še nadvse spodbudno sprejel sv. zakramente za umirajočega. Truplo so prepeljali nazaj domov in v terek ob veliki množici pogrebcev pokopali na domačem pokopališču. Kdo naj popiše žalost matere-vdove, brata in sester, številnih sorodnikov, pa sploh vseh faranov? Zakaj rajnega Kristelja je vsakdo vžljudil, kdor je spoznal njegov značaj. Poštenega življenja skozi in skozi, trezen in čist, delavec neumorno ko mravlja. Žaluje pa za njim tudi naše Prosvetno društvo. Bil je izvrsten igralec. Naj se je lotil kakršne koli vloge, izpeljal jo je, da se mu je vse čudilo. Pa bodisi, da je bila vselega značaja, kakor krojača šivanke ali be- rača Malhe ali resnega, kakor Krivoprisežnika, ki ga je igral nedosežno. Četudi ni pohajal druge

Padalstvo od prvih poskusov do danes

Prvi poskusi s padalci med svetovno vojno

Vloga, katero igrajo padalci v nemški in ruski vojski, je znana. Manj znano pa je, da so se poslužili tankov v svetovni vojni Angleži, in da je iznajditelj padalstva Francoz. Francoski pilot Evvard je začel ob koncu svetovne vojne v tednih pred sklepom premirja spuščati vojaštvo v Ardenih s pomočjo padal. Na ta način za sovražni hrbet spuščeni vojaki so bili oskrbljeni z razstrelivom, da bi povzročili v sovražnem zaledju razdejjanja. O dejanjih letalcev v svetovni vojni je napisal Jacques Mortane knjigo, v kateri poroča o raznih poskusih prvih padalcev.

Načrt ameriškega generala

Preden so posvetili Rusi padalstvu svojo pozornost, se je pečal s tem vprašanjem ame-

riški general Mitchell, kateri je kot poveljnik ameriškega kora v Franciji med svetovno vojno videl padalski način napadanja.

V jeseni 1918 je izdelal Mitchell načrt, po katerem bi se naj bila spustila za hrbet Nemcem cela divizija in bi jih napadla od zadaj, medtem ko bi bili začeli zavezniki ofenzivo od spredaj. Zaključitev sovražnosti je onemogočila izvedbo omenjenega načrta. Mitchell pa je zamisel padalstva obdelal v posebni knjigi, katera je vzbudila največjo pozornost pri vrhovnem vodstvu sovjetske armade.

Padalstvo v sovjetski vojski

Ruski generali so se začeli posluževati od ameriškega generala opisanega padalstva najprej ob priliki manevrov in pozneje — seve brez velikega resničnega uspeha — v vojni

»Jurij, vse, kar je prav, te ubogam in te bom vedno ubogala. Več ne moreš od mene zahtevati.«

Naslednjo nedeljo je mož zaklenil vse skrinje in omare in ni dal ključa od sebe, tako da žena ni mogla priti do nedelne obleke in je morala ostati doma. Pa se zaradi tega ni kregala, ampak je bila ves dan prijazna, kakor da se ni zgodilo nič.

Drugi dan je bil zadnji majnik. Ker Tilka v nedeljo ni mogla v cerkev, je šla v ponedeljek ob sedmih zvečer k zadnji majniški pobožnosti in se je vrnila šele ob pol devetih. Toda ko se je vrnila, ni bilo nikjer v hiši nobene luči več in vsa vrata so bila zaprta in zaklenjena. Tilka je dolgo časa trkala na sprednjih durih, na zadnjih durih, na oknih, klicala je moža, klicala natakario, klicala dekle, klicala hlapca, klicala Katro, ki je bila Jurijeva teta — vse zaman. Nič se ni zganilo v hiši. Tudi gumno in hlevi so bili zaklenjeni. Čez nekaj časa je začela znova močnejše trkati in glasneje klicati. Tedaj se je zgoraj na dekelskem oknu nekaj premaknilo in ženski glas je zašepetal:

»Gospodinja!... Moj Bog, ne smemo odpreti. Gospodar je prepovedal.« In ženska je zginila z okna.

Tilka je sedla na klop pred hišo in se je začela bridko jokati. Več ko pol ure je tako ihtela, potem se je še enkrat obrnila, potrkala in potihoma prosila moža, naj ji vendar odpre.

Pa vse je bilo zaman.

Kaj naj počne za božjo sveto voljo? Vso noč ne more ostati zunaj — bilo je hladno in dež je jel naškrapovati — še zboleti bi utegnila, saj jo itak že trese. Ali naj gre k očetu na dom? Ne, ne. Četudi sta si bila z očetom zadnja tri leta spet bolj dobra, bi oče tako naugnali, da bi bilo jokljive. Kvečjemu k prijateljici, k Dobrovnikovi Treziki, bi mogla; pa Dobrovnici bo nerodno. Ali drugega ni ostalo.

Sprva je šla in še oklevala, potem pa je stopila hitreje in je potrkala na hišici, kjer je stanovala Dobrovnikova gospa s hčerko. V hiši je bila še luč. Ženski sta se prestrašili, ko sta spoznali Končnico, in sta hitro odprli. Vsa solzna je Tilka prosila:

»Bodita tako dobri in dajta mi prenočišče!«

»Za božjo voljo, Tilka, kaj pa se je zgodilo? Ali te je Jurij spet tepel?« je vprašala Trezika.

»Ne... ne... Bila sem pri majniku. Ko sem prišla iz cerkve, je bilo doma vse zaklenjeno. Nihče mi ni odklenil.«

»Kaj, v hišo te ni pustil?« se je gospe zasmilila.

»Zakaj neki? Kaj je bilo?«

»Ne vem... morda... mislim zato, ker sem bila pri majniku... in me dolgo ni bilo domov.«

Več mati in hči nista spravili iz nesrečne žene. Tilka je zahtela in na vprašanja ni odgovarjala ali pa, če je odgovorila, le s kako besedo brez posebnega pomena.

(Dalje sledi)

Uganila čas pomembnega dogodka. Za prebivalstvo na severoameriškem polotoku Alaski je trenutek, ko se prične na reki Tanana tajati in lomiti led, velik dogodek vsako pomlad, katerega z napetostjo pričakuje. Tako veliko pomembnost pripisujejo temu času, da se v mestu Nenana vršijo vsako leto tekme, kdo bo najbližje uganil čas, kdaj se prične led lomiti. Letos se je pripetilo to pred nedavnim popoldne. Skoraj do minute pa je pogodila prej ta čas neka Clara Hansen, po polklicu stenografinja, ki je prejela za svojo točno napoved lepo nagrado.

Nek francoski bogataš je vse življenje tičal v zaprti sobi. Maskirani sluga mu je dajal hrano skozi majhno luknjo,